

ת"פ 46460/12 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד שמואל עמרם בן ברוך

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15-12-15 46460 מדינת ישראל נ' בן ברוך

בפני:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
הנאשם	תביעות ירושלים
	נגד
	שמואל עמרם בן ברוך
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד מורה שרון

גור דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודהתו בбиוצע עבירה של החזקת סמ לחריכתו העצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-(ג) סיפה לפיקודת הסמים המסוכנים, בכר שביום 20.7.2015, החזק הנאשם 0.3370 גרם חשיש.

מהלך הדיון

נדמה, כי הסיבה שבגינה מתנהל ההליך שלפני, הוא קיומו של עבר פלילי ומאסר מוותנה בר-הפעלה ביחס לנאשם. אלא שהליך זה, התאריך שלא לצורך, בשל נסיבותו האישיות של הנאשם, הקושי שלו להתייצב לדינונים, והקושי שלו אל מול שירות המבחן.

רישום פלילי והמאסר המוותנה

לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, רכוש ואלימות, והוא אף ריצה תקופה מצטברת של 18 חודשים מאסר לאורך השנים. לצד זאת, העבירות האחרונות שביצעה הנאשם הן משנת 2012. ביום 24.2.2014 הטיל בית משפט זה (כב' הנשיאה דותן כתוערה אז) עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (שהופקע למאסר בפועל בהמשך), וכן חודשיים מאסר על-תנאי בעבירות שימוש עצמי (ת"פ 12-10-43375, להלן - **תיק התנאי, ו-המאסר המוותנה**).

פסקרי שירות המבחן

בתיק זה הוגש מספר תסקירים, כאשר הרקע להגשתם היה הניסיונות החוזרים ונשנים של בית המשפט לגיס את הנאשם לטיפול. אלא שהנאשם לא התיצב לשירות המבחן ברוב הפעמים, לא מסר בדיקות שtan כל, ובסתורו של דבר טען, כי אינו מסוגל לחודל משימוש בסמים אוטם הוא צורך מגיל 15. הוא אינו רואה פסול בהמשך צריכת הסמים. הנאשם בן 29, מצוי חיים בזוגיות, ועובד למשך שנים באופן יציב יחסית. לטענותו, אחת הסיבות שלא התיצב לשירות המבחן הייתה מחויבותו לעובדה והיעדר זמן פנוי. בסופה של יום, שירות המבחן לא יכול היה לבוא בהמלצת טיפולית, ולמעשה סבר, כי אין לו כל יכולת להציג לנאים תועלת כלשהו, בשל עמדות הנאשם וחוסר שיתוף הפעולה שלו.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

machad, המأشימה סקרה, כי לאחר שניתנו לנאים הצדמנויות אין ספור לעלות על דרך השיקום, אך הוא לא פגע באותו דרכיהם, יש מקום לסיים את ההליכים לאחר זמן כה רב, ולהפעיל את המאסר מותנה מאחריו סוג ובריה יחד עם עונשה נלוות.

מאיידר, הסניגורית טענה, כי לא יהא זה צודק להפעיל מאסר מותנה שהוטל בשנת 2014, על מי שחדל לבצע עבירות לאורך השנים האחרונות, התיצב, באופן יחסית, וח"י את חייו כאחד האדם.

במסגרת ראיות לעונש, שמעתי את מעסיקו של הנאשם, מר טל, שדיבר עליו במונחים של "כמוبني", והרעד שבחים על תפוקודו החובי לארוך שנים במקום העבודה, נאמנותו וחריצותו.

קביעת מתחם העונשה - מתחם העונשה צריך להתיחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונשה הנהוגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות סמיים פגיעה קשה במשתמשים ובכלל החברה. במקרים מסוימים, מדובר בשימוש עצמי בשם "קל" יחסית, שכן יש לגבי אסדרה שאיננה פלילתית, בשלבייה הראשונים. מכאן שמידת הפגיעה בערכיהם הנמוכה מאוד.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנسبות הקשורות ביצוע העבירה יש לשקל את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בהחזקת סם לשימוש עצמי בנסיבות מצערית, ככל הנראה על רקע שימוש מתמשך בסמים, כך שבמובן הפורמלי מדובר בעבירה מתוכנתה שהיא תוצאה של התנהלות הנאשם לארוך שנים; הנזק הוא בעיקר לנאים.

מדיניות העונשה הנהוגת - עבירה של שימוש עצמי בוודאי בסוג סם זה ובנסיבות המתווארת, דינה להסתאים בעונשה מינימלית של היעדר הרשותה ושל"ז או של מאסר על תנאי ועונשה כספית ועד חודשיים מאסר.

מתחם הענישה - לפיך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ז ומاسر על תנאי וקנס ועד חודשים מאסר בפועל.

נסיבות שאין קשרו בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנسبות הבאות שאינן הקשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזרת העונש בהתאם:

מצד אחד, התנהלותו של הנאשם במרקנו איננה חיובית - למרות הניסיונות לגייסו למהלך טיפולו בתחום הטעמים הדבר לא צלח, וה הנאשם אף הצהיר בפניו שלא ייחל לעשן, שכן הוא משתמש בסמים מגיל 15 ו מבחינו, הסם מהוות "את התרופה שלו". אכן, מדובר בהתנהגות עוורת חוק מצד הנאשם שיש לו עבר פלילי בתחום, ולכארה מדובר בהתנהגות מתriseה שאינה מכבדת את החוק ואת בית המשפט, תוך דחיתת היד המושתת לו. גם חלוף הזמן אינו מסיע לנאמן, שכן חלוף הזמן במרקנו, רובץ לפתחו של הנאשם ובאחריותו הבלתי.

אלא שמצד שני, מדובר באדם בוגר, שחי את חייו ובשנים האחרונות אינו מבצע עבירות וمبקש שייעזרבוו לנפשו, תוך שהוא מתפרק לארוך זמן במקום העבודה המעריך אותו, כשההמעסיק מתיחס אליו בהבנה ובאהבה. לכן, שילוחו של הנאשם למاسر בנסיבות הנוכחיות מעוררת קושי ממש, אליו מצטרפות נסיבות המקירה - כמות מזערית של סם שלגבי קיימת היום אסדרה מינימלית שאינה פלילתית, בשלבייה הראשונים (ה גם שברור כי הנאשם אינו עומד בקריטריונים לשילוחו פער הזמן שבין רישומו הפלילי האחרון לבין מועד ביצוע העבירה). על כן, יש לשאול מהו האינטרס הציבורי בשליחתו של הנאשם לכלא, מלבד העמידה על קוצו של יוד ומיצוי הדין. ערכיהם אחרים אל, אינם חזות הכל, וספק אם בנסיבות המקירה הם מתישבים עם עקרון ההלימה, שהוא העקרון הבולט לאחר תיקון 113.

שאלת הארכת המאסר המותנה - בבאו של בית המשפט לבחון שאלה של הארכת מאסר מותנה, עליו לשאול את עצמו האם במרקירה שמנוח לפני, יהא זה נכון וצדוק להאריך עונש זה. לטעמי, ולמרות שאיני מסכים עם הדרך שבה הנאשם בחר לנחל את חייו, ולמרות שאני סבור שיש מידה של כפיאות טובה בדרך שבה התנהל בתיק זה, קשה לי להلوم תוצאה של הטלת חודשיים מאסר אחורי סורג ובריח, אך בשל צריכת חשש במשקל מזער, לצריכה עצמית. הממד של חלוף הזמן (ה גם שצריך לפעול לחובתו של הנאשם), מוסיף לתוצאה זו נופך של אבסורד ותחושת חוסר צדק משועע. אך יש להוסיף, כאמור, את המדיניות הנוכחית בשאלת אסדרת צריכת קנביס וחישש והגישה הסלחנית שהיא מגלהת כלפי צורכי סם זה. לא זו אף זו. הארכת המאסר המותנה, בנסיבות הנוכחיות, היא חבר פיפוי של ממש מעל ראשו של הנאשם, שכן לא תהיה אפשרות להאריך את המאסר המותנה, אם הנאשם ימשיך בהתנהגותו הנוכחית, אלא אם כן יירתם לתהיליך טיפולו שיקומי משמעותי בתחום הטעמים, שכעת הוא חושב שאינו זקוק לו. מכאן, שהארכת המאסר המותנה, רק תגביר את אחריותו של הנאשם לעתידו, על כל המשטמע מכך.

המקום במתחם - לפיך, במלול הנسبות שציינתי, יש מקום להוציא את הנאשם בתחום מתחם הענישה, ולהציג את המאסר המותנה שנגזר עליו.

גזרת הדין

לפייך, אני מחייב לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מחדש את המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בתיק התנאי וקבוע, כי נגד הנאשם עומד מאסר על-תנאי של 60 יום, שלא יעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירה של צריכה עצמית של סמים או החזקת כלים לצריכה עצמית;

ב. קנס בסך 750 ל"י, אשר יקווז מהפיקדון שבתיק על אף כל הוראת עיקול. ככל שלא קיימת יתרת זכות לטובות הנאשם הקנס ישולם עד ליום 1.4.2020, ולא, יאסר הנאשם ממש ארבעה ימים.

יש לשלווח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, במעמד הצדדים.